

نکیده

در شرایطی که سازمانها تحت تاثیر رقابت‌های اقتصادی هستند، ضرورت توجه به کیفیت کاری و بهره‌وری سازمانی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. مدیریت برای اینکه بتواند عملکرد سازمان مبوع خود را بهبود بخشند بایستی با دید کیفی به سازمان بنگرد و تلاش کند تا آنجا که ممکن است با ارائه راهبردهای اجرایی، کیفیت عملکرد کاری سازمان خود را در سطح مطلوب حفظ کند. این یعنی اینکه اصولاً هر برنامه مبتنی بر توانمند سازی می‌تواند به بهره‌وری منجر شود و تولید بیشتر، خدمات مناسبتر، چذب مشتریان و نهایتاً در اختیار گرفتن سهم بیشتری از بازارهای داخلی و خارجی را به همراه آورد. این بهبود مستمر نه تنها برای رویارویی با تهدیدات و فرصتها در محیط پیچیده امروزی ضروری است بلکه موکد این مطلب است که سازمان فقط اصل متفاوت بودن کارکنان از همدیگر را نپذیرد بلکه برای تفاوتها سرمایه‌گذاری کند و آنها را به کارهایی گمارد که مناسب با توانمندی‌هاشان باشد. با این رویکرد و با توجه به اینکه بهره وری و نوآوری در خلق فرصت‌های جدید آنگاه تحقق می‌یابد که سازمان از منابع انسانی توانمند برخوردار باشد، با تحلیل مدل سازه‌های اثر بخشی، عوامل اثر گذار در فرایند توانمند سازی کارکنان را بررسی می‌کنیم و ضمن تحلیل نارسایها و موانع موجود به تشرییح راهکارهای عملی مربوط می‌پردازیم.

سازه‌های اثربخش در توان افزایی کارکنان

مقدمه

در دو دهه اخیر توانا سازی کارکنان به یکی از مهمترین دلmsgولیهای مدیران سازمانها تبدیل شده است. تشید رقابت در بازارهای جهانی موجب شده است تا ایجاد مزیت نسبی در سازمان در گرو پایداری، دوام و نیز در اختیار گرفتن سهم بیشتری از بازارها باشد که برای این مریت، سازمان می‌باشد در قیاس با رقباً ضمن عرضه محصولات و خدمات با شرایط رقابتی بهتر و جلب رضایت مندی مشتریان، استمرار در کیفیت را نیز حفظ کند. بر پایه این فرض اساسی، اعتقاد جدی بر آن است که بقا و توسعه سازمانی زمانی تحقق می‌یابد که سازمان از نیروهای دانشی، خلاق و با انگیزه که توانایی حل مسئله و خودمدیریتی در کار را داشته باشند برخوردار باشد. به این اعتبار توانمند سازی یعنی ایجاد مجموعه ظرفیت‌های لازم در کارکنان برای توانا ساختن ایشان به ایجاد ارزش افزوده و ایفای بهینه مسئولیتی که بر عهده دارند، توان با کارایی و اثر بخشی بیشتر تعریف کرد. به یقین تحقق چنین امری در سایه دانش، تجربه، تقویض اختیار و نهایتاً عنصر کارسازی به نام انگیزه میسر خواهد شد. بدین معنا، توانا سازی فرایندی تعاملی و وابسته خواهد بود

سعید هداوند

w.saeed.hadavand@hotmail.com w

شهره صادقیان

w.S_sadegiyan@yahoo.comw

بررسی دقیق قرار می گیرد و نقش آنان در چگونگی ایجاد فرایند توان افزایی بررسی می شود.

الف - متغیرهای علی
متغیرهایی هستند که در فرایند برنامه های توانمندآفرایی و نتایج حاصل از آن به طور مستقیم اثر گذارند. مهمترین متغیرهای علی را می توان به چهار دسته تقسیم کرد:

۱ - تغییر نگرش

نوع نگرش سازمان به بهسازی منابع انسانی می بایست تغییر کند. سازمان باید همواره به دنبال کشف استعدادها و مهارت‌های کارکنان باشد و این اصل که باید به آنان فرصت داد تا توانایی‌هایشان را بروز دهند تسری یابد. در چنین شرایطی است که می توان انتظار داشت، چالش‌هایی چون فقدان قدرت را به توانمندی، دستور پذیری را به پا پیش نهادن برای انجام کار، واکنش نشان دادن را به خلاصت و سازندگی، کمیت را به کمیت و کیفیت و «دیگری مسئول است» به «همه مسئولند» تبدیل شود.

۲ - مسئولیت پذیری

سازمان نیازمند کارکنانی است که در حل مشکلات فعلی باشند و نه تنها در قبال وظایف بر عهده، بلکه در برابر بهبود کارکرد کل مجموعه احساس مسئولیت کنند. لازمه این کار آن است که به سازمان دارای افکار مثبت بوده و در مقابل ایده‌های جدید کارکنان، ضمن اعتماد پذیری، آمادگی پذیرش دیدگاههای تازه را نیز داشته باشد. اجرای آموزش‌های موثر در زمینه تصمیم گیری‌های گروهی، تقویت مهارت‌های ارتباطی در قالبهای گروهی، تقویت مهارت‌های برنامه‌ریزی و نهایتاً شیوه قدردانی از کوشش‌های سازمانی می تواند اثرات شگرفی در خلق مسئولیت پذیری فردی و سازمانی درپی داشته باشد.

۳ - حرکت از تمرکز به عدم تمرکز

به منظور توان افزایی، سازمان باید به سمت عدم تمرکز حرکت کند. بدین صورت که تعدادی تیم یا گروه ایجاد کند که به

بیشترین بهره برداری از منابع فکری عرضه شده را ایجاد خواهد کرد. به عبارت دیگر توانمندسازی، یک فرایند موثر و پیشگام است که هم برای سازمان، مزیت راهبردی ایجاد می کند و هم برای کارکنان فرصت شرکت در کامیابی سازمان می آفریند. این مشارکت نگرشی است جمعی که از یک حس توانمندی نشات می گیرد و اعتلای کیفی سازمان را به ارمغان خواهد آورد.

توانمندسازی و بهره وری

هرگاه از کیفیت و بهره وری سخن به میان می آید، برنامه های توان افزایی در زمرة اجزای جدانشدنی و بدون تردید موضوع قرار می گیرند. ارتباط توانمندسازی و بهره وری سازمانی را می توان یک ارتباط دوسویه تلقی کرد. بدین ترتیب که تحلیل مسئولیتها، تعیین وظایف و اختیارات و بهبود سطح دانش تخصصی کارکنان برای انجام مسئولیتهای تعریف شده، نه تنها به ارتقای توان کاری سازمان و نهایتاً بهبود بهره وری خواهد انجامید، بلکه کارکنان را از یک مدل ذهنی انعطاف پذیر و پویا که همواره پذیرای ایده ها و راه حلهای جدید خواهندبود برخوردار می کند.

ازطرف دیگر برنامه های تواناسازی موجب تغییر در مسئولیت مدیریت و کارکنان نیز می شود. زمانی که توانایی کارکنان بیشتر می شود، سبک مدیریت از نظرات نزدیک به سمت نظارت هدایتی و تقویضی تغییر می یابد. این تغییر سبک، باعث تغییر در مسئولیت پذیری کارکنان نیز می شود، چرا که کارکنان با آزادی عملی که در انجام کارها به دست می آورند، خلاق و خود مدیر نیز می شوند و این همان حلقه گم شده ای است که در ایجاد بهره وری سازمانی می بایست مورد توجه قرار گیرد.

مدل سازه های اثر بخشی

مدل سازه های اثربخشی بر مبنای سه دسته از متغیرهای علی، واسط و بازده طراحی شده است. همچنین سه عامل سوق دهنده، بازدارنده و انگیزشی، متغیرهای سه گانه فوق را تحت تاثیر قرار می دهند. ذیلاً با ارائه مدل مذکور، متغیرهای فوق مورد

اصلی این مدل یعنی متغیرهای علی (عوامل ورودی چریان ساز) متغیرهای واسط (عوامل موثر درون سازمانی) و متغیرهای بازده (دستاوردها و نتایج) به عنوان عوامل اثر گذار در فرایند توانمندسازی کارکنان، به تحلیل نارسانیهای سازمانی و تشریح راهکارهای موجود پردازند.

توانمندسازی چیست؟

اولین گام در تعریف مفهوم توانمندسازی، پرداختن به حدود و مرزهای آن است. برخی بر این باورند که توانمندسازی، دادن قدرت به کارکنان است. برخی دیگر این مفهوم را رد می کنند و معتقدند با توجه به اینکه کارکنان، سرمایه‌ای از دانش و انگیزه هستند، بنابراین به خودی خود قدرت انجام کار به نحو عالی را دارا هستند و بر این اساس توانمندسازی را فراهم کردن زمینه در جهت آزاد کردن این قدرت بالقوه تعریف می کنند.

تلرلاکسن، توانمندسازی را فرایند تغییر عملکرد کارکنان از وضعیت «آنچه که به آنها گفته شود انجام دهند»، به «آنچه که نیاز است انجام دهند» تعریف می کند.

پوسیانت نیز توانمندسازی را شامل تقویت مهارت کارکنان و ایجاد اعتماد به نفس در آنها نسبت به خودشان و تلاش در جهت اثر بخشی فعالیتهای سازمانی می داند.

بلانچارد، آماده ساختن شرایط، جهت عرضه بهترین منابع فکری در هر زمینه از عملکرد سازمان را به توانمندسازی مربوط می داند. به گمان وی، هدف از توانمندسازی این است که ذی صلاحترین کارکنان بیشترین نفوذ را با مناسبترین شیوه ها اعمال کنند.

مولفان این مقاله نیز توانمندسازی را در برگیرنده مجموعه تدابیر و روشهایی می دانند که بدان وسیله رفتار کارکنان را دچار تغییر کرده و آنها را قادر سازد تا با توجه به شرایط سازمان، بهترین تصمیمات را اخذ و با ارائه خلاقیت در قالب فعالیتهای تیمی، سازمان را در جهت بهره وری هدایت کنند.

تعاریف ارائه شده، ما را به این حقیقت رهمنمون می سازد که اگر مفهوم توانمندسازی بدرستی درک شود، و با ایده بهبود مستمر در عملکرد کلی سازمان مرتبط شود،

می‌سازد تا از اطلاعات کسب شده برای بهبود عملکرد سازمان استفاده کنند. آشنایی با اطلاعاتی راجع به چگونگی انجام کار، سوددهی، ضایعات، بودجه، بازار، بهره‌وری و نظایر آن، این امکان را می‌دهد تا کارکنان وضعیت فعلی سازمان را به طور روشن درک و برای بهبود عملکرد آن تلاش کنند.

۲ - تعیین قلمرو خودگردانی
می‌توان با تعریف وظایف، خود مختاری کاری ایجاد کرد. این کار باعث می‌شود انرژی فردی و سازمانی در مجرای مشخصی هدایت شود. تعیین قلمرو کاری شامل مشخص کردن هدفها، نقشها، ارزشها و مقرراتی است که زیربنای اقدامات بهبود عملکرد را تشکیل می‌دهند و از توان افزایی حمایت می‌کنند. با ایجاد خودمختاری، کارکنان با آزادی عمل بیشتر در جهت اهداف مشخص، مستولانه عمل می‌کنند و خلاقیت بیشتری از خود نشان خواهند داد. البته باید توجه داشت که خودمختاری بدون قید و شرط و حدود سبب بی‌نظمی در سازمان می‌شود. آزادی عمل بایستی مناسب با نوع کار و مسئولیتی باشد که به

را می‌توان سازنده سازه اصلی برنامه‌های توأم‌ندسازی محسوب کرد. هنگامی که شرایط و عوامل تواناسازی را فراهم می‌کنیم این سوال مطرح می‌شود که با توجه به شرایط، چگونه این فرایند را اجرایی کنیم؟ و چه راهبردی را به کار ببریم تا این فرایند محقق شود؟ بررسی چهار متغیر که از آن تحت عنوان کلی متغیر واسطه یاد می‌کنیم به این سوالات پاسخ خواهد داد.

۱ - سهیم کردن کارکنان در اطلاعات سازمانی

تصویر عام بر این است که سهیم کردن کارکنان در اطلاعات، باعث اختلال در روند کاری سازمان خواهد شد ولی به نظر مولفان این مقاله، موقوفیت سازمان را باید در تلاشهای تیمی و تسهیم کارکنان در اطلاعات سازمانی جستجو کرد نه اختکار آن‌ا تسهیم اطلاعات برای تواناسازی سازمان نه تنها یک ضرورت است، بلکه موجب ایجاد جو اعتماد، صمیمیت و مستولیت پذیری کارکنان نیز می‌شود. این تسهیم اولاً حس تعلق، مشارکت و مالکیت نسبت به سازمان ایجاد می‌کند و ثانیاً کارکنان را مصمم

یکدیگر متصل شده تا از طریق ارتباطات و تصمیم‌گیری‌های مستمر گروهی، ضمن انجام مسئولیتها، به توسعه کیفی سازمان نیز کمک کنند. اگرچه مشکلاتی چون احتمال وجود نداشتن امکانات و پتانسیلهای لازم فردی یا سازمانی و یا ناهمانه‌گی در اجرا می‌تواند این متغیر را تحت تاثیر قرار دهد، ولی با تمام این اوصاف نمی‌توان از مزایای عمدۀ آن از جمله ایجاد انعطاف پذیری بیشتر در اجرای برنامه‌ها، استفاده بهینه از منابع و کاهش مشکلات اجرایی سازمان به راحتی چشم پوشید.

۴ - تامین منابع مالی
یکی از وجوده مهم برنامه‌های توان افزایی گسترده‌گی منابع در گیر در آن است. پیاده سازی برنامه‌های بهبود عملکرد، مستلزم تامین و تخصیص بخشی از منابع مالی، فیزیکی و انسانی سازمان است.

ب - متغیرهای واسط
متغیرهای واسط به طور عمومی به شرایط کلی سازمان و به طور خاص به وضع جاری آن اشاره دارد. این متغیرها

شکل ۱- مدل سازه‌های اثربخشی

کارکنان و اگذار می شود.

ج - متغیرهای بازده

متغیرهای وابسته‌ای هستند که آثار و پیامدهای دو متغیر علی و واسط را منعکس می‌سازند. خلاقیت، آینده نگری، تمرکز بر روی کار، انعطاف‌پذیری، بهبود ارتباطات، مسئولیت پذیری، کاهش تشنج و استرس در محیط کار، بهبود ساختار سازمانی، ایجاد جو اعتماد و اطمینان در سازمان، رویکرد به کارهای گروهی، جانشین پروری برای مشاغل و نهایتاً افزایش توان مدیریتی و سرپرستی کارکنان را می‌توان از جمله مهمترین متغیرهای بازده برشمرد.

عوامل سوق دهنده

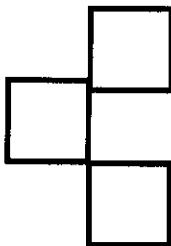
در فرایند تواناسازی، برخی عوامل سازمانی نقش موثری در تغییر و ادامه آن ایفا می‌کنند. مشتری مداری، میزان کارایی سازمان از حیث دخل و خرج، سریع‌العمل و انعطاف‌پذیری‌بودن سازمان و نهایتاً میل به حرکت پیوسته بهسوی بهبود، از جمله مهمترین عوامل سوق دهنده به سمت برنامه های توان افزایی کارکنان است که به بررسی آنها پرداخته خواهد شد.

۱ - مشتری مداری

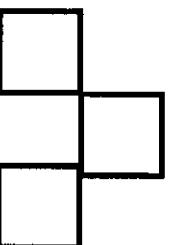
امروروزه دامنه توقعات مشتریان در مورد کیفیت، قیمت و خدمات بسیار وسیع گردیده و وظیفه ای دشوار را بر سازمان تحمیل کرده است. به گونه ای که اگر سازمان از عهده برآوردن این توقعات برنیاید، بازار را از دست داده و مشتریان برای دریافت محصول و خدمات به سمت سازمانهای رقیب خواهد رفت. آگاهی از سلیقه متنوع مشتریان و اجابت خواسته‌ای آنان، در اختیار داشتن منابع انسانی توانمند را ایجاب می‌کند.

۲ - کارایی سازمان از حیث دخل و خرج

در عرصه رقابت بی‌امان سازمانها، سازمانی که نتواند ارزانتر، مرغوب‌تر و سریع‌تر از سایر رقبا تولید کند مجبور به وداع با بازار و ورشکستگی خواهد بود. اگر سازمان بخواهد در ارائه تولیدات و عرضه خدمات

مدیر می‌باشد صرف
تسهیل کننده باشد. او باید
شرایطی را فراهم آورد که
کارکنان اجازه یابند یاد
بگیرند، رشد کنند، توسعه
یابند و در کار سهیم شوند.

۳ - شکل دهی تیمهای خودگردان
ایجاد تیمهای خودگردان، یکی از کارآمدترین شیوه هایی است که با ترویج فرهنگ مشارکت سازمانی، روحیه کارگروهی را نیز تقویت می کند. این رویکرد ضمن ایجاد محیطی پذیرایی برای مشارکت فعال کارکنان درجهت تشخیص و تحلیل مشکلات سازمانی، بستر نقد سالم را نیز برای یافتن هدفهای مشترک فراهم می آورد و کارکنان را قادر می سازد تا در فرایندهای مختلف سازمانی حضور یابند.

حذف سلسه مراتب، لازمه اصلی ایجاد تیمهای خودگردان در سازمان است. تها در این صورت است که کارکنان از مهارت‌ها و دانش تخصصی یکدیگر استفاده بهینه کرده و کار را از آغاز تا اتمام، مدیریت خواهند کرد. ایجاد تیمهای خودگردان، به واسطه اصل هم افزایی، ضمن افزایش ارتباطات سازمانی به کارایی فرایند تصمیم گیری، کاهش هزینه های عملیاتی، رشد کیفیت و درنهایت توانمندی سازمان منجر خواهد شد

۴ - مدیریت توانمند

در فرایند توان افزایی، مدیر، نقش حلقه اتصال را دارد. به این معنا، مدیریت به عنوان توانایی ایجاد تعادل مناسب در انجام کارها از طریق کنترل بر کیفیت عملکرد منابع انسانی و اعطای آزادی عمل به کارکنان به نحوی که با خودمدیریتی، خلاقیت بیشتری از خود نشان دهند تعریف شود.

مدیر می‌باشد صرف تسهیل کننده باشد. او باید شرایطی را فراهم آورد که کارکنان اجازه یابند یاد بگیرند، رشد کنند، توسعه یابند، در کار سهیم شوند. این انجام این مهم منوط به آن است که مدیر درک خود را از قدرت دگرگون سازد. زیرا تا مفهوم قدرت در قاموس فکری وی تغییر بنیادی نیاید، توانا سازی به مفهوم واقعی انجام نخواهد پذیرفت. قدرت در فرهنگ ستی به معنای وادار کردن دیگری به انجام کار است در صورتیکه در فرایند توان افزایی، آزاد سازی کارکنان برای بروز توانمندیهاست.

از سازمانها به وفور مشاهده کرد، موجب می شود که در بسیاری از موارد برای بهبود عملکرد افراد در جایگاههای سازمانی آنها هیچ ارزیابی منطقی و علمی با معیارهای وزنی و ارزشی مطمئن صورت نپذیرد و حتی در صورت ارزیابی، بیشتر به توان و مشخصات فردی پرداخته شود تا کمبودها و نیازهای شغلی از آنجا که کارکنان در مقابل چنین روشی احساس خطر کرده و تصویر کنند که نتایج ارزیابی در ارتقای سازمانی آنان دخالت مستقیم دارد و در میزان مزایابی که کسب می کنند تأثیر مستقیم می گذارد، پس همیشه در تعامل با آن به مخفی کردن کمبودها، ضعفها و تظاهر به جبران و یا ارائه توانمندیهای غیرواقعی خود می پردازند، بدون اینکه عملاً کیفیت کاری خود و سازمان را مورد نظر قرار دهند.

ضعف فرهنگ سازمانی، نبود حمایت کافی مدیران، طرح مستله بدون مشارکت کارکنان، تحمیلی بودن فرایند و اینکه کارکنان احساس کنند که الزاماً باید آن را پذیرنند، عدم مشاهده مشارکت فعال مدیریت، نبود شناخت کافی نسبت به وضعیت پیش آمده و مبهمی که پیش خواهد آمد و نهایتاً نبود مدیریت ارزیابی عملکرد به منظور ارزیابی و اصلاح فرایند توانمندسازی را می توان از جمله مهمترین نیروهای باز دارنده محسوب کرد..

عوامل انگیزشی

- برای تعویت برنامه های توانمندسازی، ایجاد زیر ساختهای لازم انگیزشی بسیار ضروری خواهد بود. در این رابطه موارد زیر قابل توجه است:
- تعریف اهداف و استراتژیهای سازمان و تبیین نقش و جایگاه هریک از کارکنان در پیشبرد آن
- مشارکت دادن کارکنان در همه عرصه های کاری و ایجاد روحیه همکاری و کارگروهی
- اتخاذ روش های مناسب ارزیابی عملکرد و ایجاد ارتباط منطقی بین نتایج عملکرد با برنامه های توانان سازی
- توجه و احترام به شخصیت کارکنان به عنوان افرادی که در جهت تحقق اهداف

کارایی داشته باشد و در میادین رقابتی مطرح شود، چه سرمایه و پتانسیلی بالاتر از نیروهای توانمند به بهبود روند حرکتی آن کمک خواهد کرد؟

۳ - چابکی و انعطاف پذیری

تغییرات مکرر فناوری و نیز تغییر ذهنیت مشتریان، نیاز به دگرگونی مستمر در استراتژی و برنامه های سازمانی را به وجود آورده است. بر این مبنای سازمان باید در گذر از موانع و بهره گیری از فرصتها، چابک بوده و از انعطاف پذیری لازم برخوردار باشد. وجود ساختارهای قابل انعطاف، کارکنان چند مهارتی، اهمیت بخشیدن به برنامه های توانمندسازی و نهایتاً ایجاد فرهنگ مربوط، از مهمترین ابزارهای انتظامی با شرایط جدید در رویابی با تغییرات است.

۴ - حرکت پیوسته به سوی بهبود

به منظور کسب پیروزی و ثبت موقعیت سازمان در محیطهای رقابتی، موضوع همیشه بهتر شدن و حرکت مستمر به سوی بهبود می باشد در سرلوحه برنامه ها فرار گیرد. برنامه های توانمندسازی به سازمان کمک خواهد کرد تا همواره خود را در فرم ایده آل حفظ کند..

عوامل بازدارنده

نیروهای بازدارنده زیادی وجود دارد که در جهت بازدارشت یا کاهش تاثیر عملکرد نیروهای سوق دهنده در فرایند توانمندسازی عمل می کنند. از آن جمله می توان به مقاومت سازمان در برابر تغییر، شکل گیری احساس ترس از تغییر و وجود نگرش منفی مدیریتی که آزادی عمل کارکنان را مترادف با تخطی سازمانی می داند، اشاره کرد. در گذشته نگرش غالب چنین بود که بهبود کیفیت کاری در گرو عملکرد کارکنانی است که دارای ویژگیهای ذاتی چون ابتكار، خلاقیت، تحرک، قدرت رسک بالا، توان تحلیلی و مهارت در روابط انسانی هستند و این ویژگیها همراه با آنان متولد می شود. وجود این دیدگاه و سایر دیدگاه های مشابه که هنوز هم می توان رگه های آن را در برخی

* تفویض اختیار

با توجه به اینکه توانمندسازی کاری گروهی است، باید نقش اعضا و مسئولیتهای آنان و آنچه که از آنها انتظار می‌رود مشخص شود، البته باید میان اختیارات و مسئولیتها تناسب وجود داشته باشد. این تناسب اگر با اعتقاد همراه باشد آنگاه می‌توان مطمئن شد که تعهد لازم نسبت به برنامه وجود دارد. همچنین تفویض اختیار زمانی می‌تواند منجر به نتیجه شود که اولاً اهداف کاری واضح و روشن بیان شده باشند، دوم اینکه کارگروهی مورد حمایت کامل قرار گرفته و بستر خلاقیت و نوآوری فراهم شده باشد.

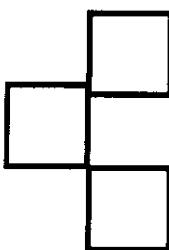
چالش‌های موجود در تواناسازی کارکنان
مهتمرین چالش‌های موجود را از دو بعد مدیریتی و پیامدی می‌توان موردنرسی قرار داد.

الف - چالش‌های مدیریتی

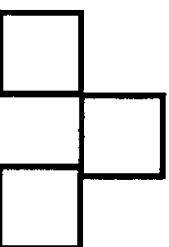
* نبود باور پذیری
برخی از مدیران براین باورند که کارکنان، نه تنها برای انجام مسئولیتهای بر عهده به اندازه کافی ماهر نیستند، بلکه توانمندی لازم برای ایفای نقش‌های جدید را نیز ندارند. آنها معتقدند توانمندی ذاتی است نه اکتسابی و به همین دلیل با کلیه امور و فرایندهای مرتبط با تواناسازی کارکنان مخالفت و یا در مسیر انجام آن مانع تراشی می‌کنند.

* تهدید امنیت مدیریتی
برخی دیگر از مدیران گمان می‌کنندکه توانمند شدن کارکنان، موجب از دست دادن کنترل امور خواهد شد. بنابراین آنان در تسهیم یا انتقال مهارت‌های کاری خود رغبت چندانی نشان نداده و ترجیح می‌دهند که خودشان روی وظایف کار کنند تا اینکه دیگران را درگیر سازند.

* تخصیص نیافتن اعتبارات کافی
هرچند برنامه هایی که در راستای تواناسازی کارکنان انجام می‌شود، نهایتاً به تعالی و رشد کیفی سازمان منجر خواهد شد. هنوز مدیران و تصمیم‌گیرندگانی هستند که تخصیص بودجه برای اینگونه برنامه‌ها

تا مفهوم قدرت در قاموس
فكري مدیر تغيير بنادي نيا بد،
تواناسازی به مفهوم والقى
انجام نخواهد پذيرفت.

سازمان فعالیت می‌کنند

- ایجاد زمینه جهت آموزش مستمر و کسب مهارت‌های تازه از طریق فراهم ساختن فرصت‌های یادگیری
- بستر سازی در خصوص خود کنترلی و خود مدیریتی کارکنان

الزمات برنامه‌های توانمندسازی
در برنامه‌های توان افزایی موارد زیر را
باید لحاظ کرد.

* جلب تعهد و مشارکت سازمان

زمانی مدیران و کارکنان، مدل سازه‌های اثر بخشی و فرایندهای آن را باورخواهند کرد که خود درگیر آن باشند. پس می‌بایست به روشهای مختلف آنها را در این فرایند درگیر کرد.

* ایجاد انتظارات صریح و واقع بینانه
این عامل به شرایط محیط و سازمان بستگی دارد و باعث جهت دهنده مدل مذکور در جهت اهداف ترسیم شده می‌شود. توقعات و انتظارات می‌بایست به لحاظ منطقی از احتمال موفقیت نسبتاً بالایی برخوردار باشد. یعنی کارکنان احساس کنند می‌توانند با کسب مهارت و تخصص مورد نیاز به بهره وری و اهداف از پیش تعیین شده دست یابند.

* تأکید بر اهمیت توان افزایی

تواناسازی کارکنان، نیاز به تمرکز افکار سازمانی دارد، بنابراین می‌بایست آن را کانون فعالیتها قرار داد و تا حد امکان ضمن فراهم آوری امکانات و بودجه مورد نیاز و تسهیل فرایندها، مسئولیتهای مورد نیاز را به زیر بخشها تفویض کرد.

* کمینه کردن بوروکراسی

برنامه‌های توان افزایی، چه در حین طراحی و چه در حین اجرا نباید مبتلا به بوروکراسی اداری، نظری انجام مکاتبات و جلسات فراوان شود، زیرا باعث افت عملکردی برنامه و کاهش تعهد مدیران، کارشناسان و کارکنان درگیر در آن خواهد شد.

شدن کارکنان، تواناسازی آنان را امری اجتناب ناپذیر کرده است. از طریق برنامه های توانمندسازی، ظرفیت های کاری با تفویض اختیار، افزایش مسئولیت، خودمختاری در تصمیم گیری و احسان خودکارآمدی، افزایش می پاید و در نتیجه بهره وری و اثربخشی سازمان نیز بالا می رود. برای این کار زیرساخت هایی از جمله سرمایه، نیروی انسانی با انگیزه و نگرش همسو لازم است تا از طریق به کار گیری سه اصل مهم تسهیم کارکنان در اطلاعات، تعیین چارچوب خود مختاری به منظور تصمیم گیری و جایگزینی تیم های خودگردان در سلسله مراتب سازمان، توانمندسازی میسر شود. آنچه از این طریق حاصل می شود افزایش وفاداری و حس تعلق کارکنان به سازمان است که در مشارکت فعال و ارائه ابتکار و خلاقیت نمود می پاید و درنهایت اسباب ارتقای بهره وری سازمان را پدید خواهد آورد. لازم به ذکر است که تا کارکنان، ظرفیت های لازم را برای تغییر در جهت توانمندسازی به دست نیاورد، موقوفیت حاصل نخواهد شد، بویژه اگر بودجه و سرمایه لازم برای پیاده سازی وجود نداشته باشد. □

منابع

- ۱- باکنگام، مارکوس، کلینتون، دونالد، کنف توانمندیها، ترجمه عبدالرضا رضایی نژاد، نشرفر، ۱۳۸۳، ص ۱۴-۱۲
- ۲- بلانچارد، کارلوس، راندولف، مدیریت تواناسازی کارکنان، ترجمه مهدی ایران نژاد پاریزی، نشر مدیران، ۱۳۷۸، ص ۶۹
- 3- Neher, Joanne.Natale, Samuel. Empowerment in work and welfare: a comparison between employment issues and human services practices. Empowerment in organization.Vo 15, 1997.p 28
- ۴- پوسیانت آبرت، چارلز، توانگران چگونه می تبدیلد؟، ترجمه محمد رضا آل یاسین، نشر هامون، ۱۳۷۶، ص ۱۳
- ۵- مبنی شماره ۲، ص ۸۷
- ۶- بایانی، علی اکبر و همکاران، تواناسازی کارکنان- سرمایه گذاری جایگزین، مجله تدبیر، شماره ۸۷، ۱۳۷۸، ص ۱۲۹
- ۷- بقیه منابع، در دفتر مجله موجود است.
- ۸- سعید هداوند: کارشناس ارشد مدیریت و برنامه ریزی آموزشی و مدیر آموزش شرکت صایپاران
- ۹- شهره صادقیان: کارشناس ارشد مدیریت و برنامه ریزی آموزشی

برنامه های تواناسازی، این امکان را به سازمان می دهد که به شیوه ای خلاق و نوآور عمل کرده و برنامه های کسب و کارش را به گونه ای عرضه کند که موقعیت خود را همواره در بهترین حالت حفظ کند. بر جسته ترین مزیت به کار گیری این گونه برنامه ها آن است که موجبات تفاهم و تعهد هر چه بیشتر کارکنان و سازمان را فراهم می آورد. به اعتقاد مولفان این مقاله، مستلزم تفاهم یکی از مهمترین منافع حاصله است. هنگامی که کارکنان درک متقابلی از سازمان و وظایف محول شده داشته باشند، اغلب خود را جزیی از آن به حساب می آورند و برای تعالی سازمان خود را متعهد می دانند. بویژه این وضع هنگامی صادق است که بین عملکرد سازمان و کارکنان دانشی رابطه ای منطقی مشاهده و چنین رابطه ای را درک کنند. ایجاد چنین درکی، تفاهم و نهایتا تعهد را ایجاد خواهد کرد.

در ادامه به برخی دیگر از مهمترین فواید اجرایی برنامه های توان افزایی اشاره می شود:

* تمرکز بر مشتری مداری و رضایت مراجuhan به عنوان محور اصلی تصمیمات مهم سازمانی

* اتخاذ تصمیمات مهم سازمانی به صورت تیمی و گروهی

* مشارکت و سهیم کردن کارکنان در مسئولیتها، مهارتها و اختیارات سازمانی

* کنترل و ارزیابی عملکرد فردی و سازمانی توسط گروههای ارزیابی

* ایجاد چاپکی در سازمان و انتباط سریع با تغییرات و دگرگونیهای محیطی

* غالب شدن مهارت کلیدی کارکردن در جمع و با جمع به عنوان محور اصلی تفکرات سازمانی

* تغییر مفهوم قدرت از فرمان دادن به توانایی نفوذ بر دیگران

* تغییر مسئولیت مدیران از کنترل صرف به آزادسازی تواناییهای نهفته کارکنان

نتیجه گیری

در این مقاله اشاره شد که حضور فعالانه سازمان در عرصه رقابت و تکنولوژی و پیدايش مشاغل جدید و لزوم چند مهارتی

را هزینه سربار تلقی می کنند و آن را باز اضافی سازمان بر می شمارند و متاسفانه چنین قاعده هایی از تجربه عملی بسیاری از سازمانها سر برآورده است.

ب - چالشهای پیامدی

* تغییر سبک مدیریتی
در برنامه های توانمندسازی، سبکهای مدیریتی به سبکهای رهبری تغییر خواهند کرد. این تغییر همواره خاصیت چالش زایی به دنبال دارد. چرا که لازمه آن، زیر سوال بردن شیوه های معمول کاری، رسیک پذیری و تجربه کردن، تمرکز بر فعلیتهای تیمی، افزایش دامنه اختیارات کارکنان، توجه به ارزشهای جدید، تمایل به تبادل اطلاعات سازمانی و بهبود روشها است که در اکثر مواقع مقاومت شدید همه سطوح سازمانی را به دنبال خواهد آورد.

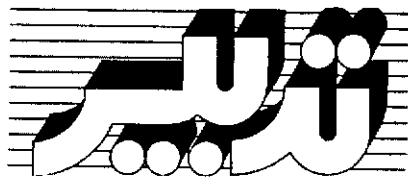
*c تغییر عملکرد کارکنان

برنامه های توانمندسازی موجب خواهند شد که کارکنان به صراحت حرف بزنند، به جای پیدا کردن مقصص در جستجوی راه حل باشند، مشارکت جو شوند، مصالح جمع را بر منافع فردی ترجیح دهند و نهایتا اینکه به دنبال شاخص شدن باشند و به جمع باندیشند. این درحالی است که وجود ساختار متمرکز در اکثر سازمانها، موارد بر شمرده را از پتانسیل ایجاد چالش برخوردار و مشکلات عدیده ای بویژه در حوزه روابط کاری ایجاد می کند.

*d تغییر ساختار سازمانی

در فرایند تواناسازی، ساختار سازمانی از هر می به دایره ای تغییر خواهد یافت. این تغییر ساختار، ضمن اینکه به کارکنان اجازه می دهد با درجه آزادی و مسئولیت پذیری بیشتر فعالیت کنند، روحیه مشارکت و کارگروهی را به عنوان یک ارزش عمده سازمانی تلقی می کند و در مواجهه با ساختار هر می که در آن کاری انجام نمی شود، مگر آنکه تایید و امضای آن پیشاپیش گرفته شده باشد، چالشهای متعددی را ایجاد خواهد کرد.

دستاوردهای برنامه های توانمندسازی

خدمات جدید تدبیر در سال ۸۶ برای جامعه مدیران مشاوره غیرحضوری بازاریابی و فروش

پاره ای اوقات سوالات و نکته هایی ذهن مدیران بنگاهها، شرکتها و موسسات را به خود مشغول می کند که نیاز به همفکری با خبرگان احساس می شود.

اگر جزو این گروه از مدیران هستید، فقط کافی است سوالات خود را به همراه حداقل اطلاعات لازم به نشانی پستی ذیل ارسال نمایید تا موضوع از طرف مشاوران و کارشناسان موردنرسی قرار گیرد. خطوط اصلی حل مشکل در اولین شماره تدبیر چاپ خواهد شد.

علاوه بر این نظرات دریافتی خوانندگان تدبیر پیرامون حل مشکل پس از جمع بندی برای شما ارسال خواهد شد.

پادآوری: کلیه اطلاعات و مشخصات و سوالات دریافتی مدیران، کاملاً محترمانه تلقی شده و منتشر خواهد شد.
نشانی پستی: تهران - خیابان ولی عصر - بالاتر از پارک ملت - نبش جام جم - سازمان مدیریت صنعتی - دفتر

نشانی پست الکترونیک: tadbir@imi.ir

مجله تدبیر

تلفن ۰۲۰۴۳۰۰۱۵ دورنگار ۰۲۰۴۳۰۰۱

قابل توجه علاقه مندان مباحث مدیریتی

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

ماهנהمه تدبیر به منظور دسترسی سریع پژوهشگران، دانشجویان، کارشناسان و اساتید دانشگاهها به مقالات و مطالب شماره های گذشته، کلیه مطالب خود از سال اول انتشار تا پایان سال ۸۲ (جمعاً ۱۴ سال) را طی دو عدد CD به قیمت فقط ۴۰۰۰ تومان به علاقه مندان عرضه می نماید.

یادآور می شود فهرستگان موضوعی طبقه بندی شده ۱۴ سال مجله تدبیر برای بازیابی سریع مطالب در انتهای هر CD قرار داشته و برای همگان قابل دسترسی است.

نحوه عرضه: متقاضیان برای تهیه و خرید CD تدبیر می توانند به مجله تدبیر، بخش اشتراک مراجعه کنند.

نشانی: تهران - خیابان ولی عصر - بالاتر از پارک ملت - نبش جام جم - سازمان مدیریت صنعتی - دفتر تدبیر

تلفن: ۰۲۰۴۳۰۰۱۵ دورنگار: ۰۲۰۴۳۰۰۵